

...FINS DIVENDRES!

EL RETRAT

El nom no fa la cosa... O si?

Uns senyors implementen mecanismes preventius determinats al protocol perquè uns altres senyors no facin dolenteries (L'ADBM)

JOSEP LLUÍS ERAS.

Sant Celoni

Dimarts a la nit, els Mossos d'Esquadra van carregar contra uns estudiants de la Universitat Autònoma de Barcelona que s'havien tancat a la Facultat de Lletres per protestar contra el Procés de Bolonya. Tot i assumir que la seva protesta és justificada davant un seguit de mesures que tendeixen a la privatització de les universitats, a la precarització laboral dels estudiants i a la desaparició de la llengua catalana dels campus del país, els estudiants es mereixen una estirada d'orelles per tres motius.

Primer, per no visitar l'hemeroteca de la Facultat. Del contrari sabrien que fa una vintena anys un grup d'estudiants de la UAB va protagonitzar una protesta similar i més efectiva que va paral·litzar tota la universitat. Els estudiants també van acabar sent convidats a marxar i van acabar igual de calents, en aquella època per part dels efectius dels *Nacionals*. Però lla-

vors no es van tancar a la Facultat sinó que van ocupar el Rectorat. I no cal dir que ocupar durant tres mesos el lloc on es confeccionen les nòmimes del professorat atorga una capacitat de negociació bastant considerable.

Segon, per fer 'campana' de classe de català. Del contrari no hauríem sentit l'endemà a la ràdio un portaveu universitari explicant que aportarien el "part mèdic" (sic) dels alumnes afectats per la càrrega policial per presentar una denúncia contra els Mossos. Que els alumnes de les nostres universitats parlin així el català denota que el Pla de Bolonya comença a fer mal, que l'actuació policial va disparar la natalitat al campus, o que els Mossos d'Esquadra en comptes de porres haurien d'haver carregat contra els concentrats llançant-los tota mena de pronoms febles i vocals àtones. Això sí, sense causar lesions.

I tercer, per inconsistència en la denúncia dels fets. Una càrrega policial pot ser criticada o posada en qüestió per desmesurada, per violenta en

excés, o bé per desproporcionada. Però no se sap ben bé qui ha posat de moda criticar la "càrrega indiscriminada". Perquè del mínim que es pot esperar d'una càrrega policial, mai no desitjable, és que sigui indiscriminada. El preocupant seria que fos "discriminada" i els antidisturbis seleccionessin els objectius dels seus cops de porra. No m'imagino un cos policial fent una "càrrega discriminada" entre els manifestants baixets o els que corren poc i són més fàcils d'atrapar. Què pensariem del cap d'un escamot antidisturbis dels Mossos dient: "Avui atonyinarem només als gèminis i sagitari nascuts en dia senar"?

Les frases fetes inconsistentes fan una mica de malícia. No només perquè sovint acaben dient el contrari del que inicialment es vol expressar, sinó perquè recorden altres temps on la "sequia" sempre era "pertinaz" i en que "los catalanes" sempre eren "laboriosos".

Per això, qui mai no hagi cregut en conxorxes plane-

tàries ja pot començar a tenir dubtes. De fet, podria ser que el grup de Bildelberg faci els tripijocs amb modificacions del lleguatge. I que preocupats pel significat del terme Dia de la Dona Treballadora, en memòria de l'incendi del 1908 on van morir un centenar de treballadores que s'havien declarat en vaga i tancat dins en una fàbrica tèxtil de Nova York, optessin perquè ara fos el Dia de la Dona i prou. Amb l'excusa que així s'hi inclouen les mestresses de casa -com si no fos clar abans que una mestressa de casa treballa un no dir-, ara ja pot celebrar la jornada des de Barbara Bush a Rociito.

Si algú vol una dosi més de frases inconsistentes aquí n'hi ha un parell més: Diumenge és la "festa de la democràcia" on els ciutadans "són cridats a les urnes" per "exercir lliurement el seu vot". Sempre i quan no siguin bascos. Però entre frases fetes, guanya l'estadística de més utilitzada la que diu: "Una avaria a la catenària provoca retards de mitja hora a la línia de Sant Celoni".

PER EMMARCAR

Veïns

Demanem disculpes a l'alcalde de Sant Feliu de Buixalleu, Josep Roquet, perquè sempre que parlem del castell de Montsoriu ens referim només al municipi Arbúcies. Té raó perquè si bé el 60 per cent del monument és en el terme municipal arbucienc el 40 per cent restant és al de Sant Feliu. Intentarem corregir-ho però la culpa és d'en Cabrera, que devia fer aquesta divisió per escapar-se de pagar l'IBI als dos pobles.

Fills

A causa de la ventada de dimecres, l'Ajuntament de Campins va tenir l'encert de telefonar al matí tots els pagesos del municipi perquè no fessin foc de rostolls. Al migdia, va començar un incendi perquè un arbre va caure sobre una línia elèctrica que els tècnics enginyers de Fecca havien de tenir neta. Dels fils de l'empresa que fuma i et factura de tu.

Tietes

La Diputació de Barcelona, més coneguda com la 'tieta rica' pels ajuntaments de determinat signe polític, explica al web del Parc Natural del Montseny que les pluges de gener han fet que les fonts del massís aquests dies ragin a dojo. Abans, d'això, en deien fer beure a galet.

Pares

El president del PP de Sant Celoni, Jesús Porrero, ha fet allò que practiquem els pares i que fa tanta ràbia als fills quan la vessen. És dir-los: "Ja t'ho deia". En l'article del proper Butlletí municipal explica que el seu partit és conscient del problema de la secada però culpa el PSC de no fer res durant els anys de govern municipal. Ja ho dèiem: "Castaño, mira que no plourà, a veure si fas alguna cosa!".